

V Brně 5. 12. 2017

Vážená paní ředitelko!

Od prvního dopisu, který jsem Vám psala, uběhly více jak dva roky. Dnes Vám píši znovu, abych Vám ještě jednou a o to víc poděkovala...

Snad si vzpomenete, že jsem Vás tehdy žádala o pochopení mého syna Adama, o to, abyste mu umožnila navštěvovat Vaši ZUŠ a učit se hrát na kontrabas. Vaše vstřícnost, Vaše rozhodnutí - troufám si říct - změnilo Adamovi život. Z nešťastného kluka, kterému se kvůli zdravotnímu handicapu zhroutil svět a on musel odložit milovaný klarinet, se stal šťastný student konzervatoře. Právě jeho setkání s panem učitelem Pavlem Trkanem mu přineslo vítězství. A teď nemám na mysli jen všechna ta ocenění v jednotlivých kolech, včetně toho celostátního, v soutěži ZUŠ ve hře na kontrabas, ale vítězství mnohem cennější...

Nejen, že ho připravil za pouhých 18 měsíců k talentovým zkouškám (podotýkám, že Adam nikdy předtím na žádný smyčcový nástroj nehrál), ale současně mu ukázal, o jak báječný nástroj se jedná ... Byl trpělivý a podle vlastních synových slov "byl skvělým, vtipným, chápajícím, přátelským a přesto přísným panem učitelem".

Adam je teprve na začátku. Jako student 1. ročníku zatím pomalu zjišťuje, jak náročný je muzikantský život, kolik úsilí bude muset věnovat kýženému výsledku, a že i cíl, o němž sní, se nemusí splnit. Ať už k němu dojde či nikoli, věřím, že láska k hudbě, ke kontrabasu u něj už přetrvá...

Přeji Vám klidný advent a krásné Vánoce! A vyřídte prosím i pozdrav panu učiteli!

V úctě

Alena Šedivá